

31975L0439

1975.7.25.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 194/23

**A TANÁCS 75/439/EGK IRÁNYELVE
(1975. június 16.)
a hulladékolajok ártalmatlanításáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 100. és 235. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel a Közgyűlés véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel az egyes tagállamokban a már alkalmazandó vagy előkészületben lévő, a hulladékolajok ártalmatlanítására vonatkozó jogszabályok közötti különbség egyenlőtlen versenyfeltételeket hozhat létre, és így közvetlenül befolyásolja a közös piac működését; mivel tehát szükséges az e területen érvényes jogszabályoknak a Szerződés 100. cikkében előírt módon való közelítése;

mivel a jogszabályok fent említett közelítését célszerű közösségi intézkedések foganatosításával kiegészíteni, hogy a környezetvédelem területén a Közösség egyik célja átfogóbb szabályozással legyen elérhető; mivel ezért ilyen irányú konkrét rendelkezéseket kell megalkotni; mivel a Szerződés 235. cikkét kell alapul venni, mert az e célból szükséges felhatalmazásokról a Szerződés nem rendelkezett;

mivel a hulladékolajok ártalmatlanítására vonatkozó valamennyi rendelkezés egyik lényeges célkitűzése a környezet védelme, az ezen olajoknak környezetbe juttatása; lerakása vagy kezelése által okozott káros hatások ellen;

mivel a hulladékolajok újrahasznosítása ösztönzőleg hathat az üzemanyag-ellátás politikájára;

mivel az Európai Közösségek környezetvédelmi cselekvési programja ⁽³⁾ annak a feladatnak a fontosságát hangsúlyozza, hogy a hulladékolajokat a környezetre gyakorolt káros hatások nélkül kell ártalmatlanítani;

mivel a hulladékolajok, különösen az emulziók mennyisége növekedett a Közösségben;

mivel a hulladékolajok kezelésének hatékony és koherens rendszere, amely nem teremt akadályokat a Közösségen belüli kereskedelemben, és nem befolyásolja a versenyt sem, alkalmazandó minden ilyen termékre, még azokra is, amelyeknek csak részbeni összetevője az olaj, és e rendszernek gondoskodnia kell ezek gazdaságosság szempontjából kielégítő körülmények közötti biztonságos kezeléséről.

mivel az ilyen rendszernek feladata, hogy szabályozza a hulladékolajok kezelését, környezetbe juttatását, tárolását és gyűjtését, és engedélyezési rendszert hozzon létre az ilyen olajokat ártalmatlanító vállalkozások számára, és bizonyos esetekben elrendelje az ilyen olajok kötelező gyűjtését és/vagy ártalmatlanítását, és megfelelő ellenőrzési eljárást alakítson ki;

mivel azokban az esetekben, amikor bizonyos vállalkozásokra van szükség a hulladékolaj gyűjtése és/vagy ártalmatlanítása érdekében, lehetővé kell tenni, hogy a költségeiknek bevételeikkel nem fedezett részét támogatás formájában megtérítsék, és mivel ezek a támogatások egyéb módszerek mellett a friss vagy regenerált olajra kivetett díjból fedezhetők;

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Az irányelv alkalmazásában a „hulladékolaj” minden olyan félfolyékony vagy folyékony használt termék, amely teljes egészében vagy részben ásvány- vagy szintetikus olajból áll, beleértve a

⁽¹⁾ HL C 85., 1974.7.18, 6. o.

⁽²⁾ HL C 125., 1974.10.16, 33. o.

⁽³⁾ HL C 112., 1973.12.20, 3. o.

tartályokból, olaj-víz keverékekből és emulziókból származó olajmaradékokat is.

2. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a hulladékolajok biztonságos gyűjtése és ártalmatlanítása érdekében.

3. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy – amennyire lehetséges – a hulladékolaj ártalmatlanítása (regenerálás és/vagy nem megsemmisítő célú égetés) újrafelhasználással (regenerálás és/vagy nem megsemmisítő célú égetés) történjen.

4. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az alábbiak megtiltására:

1. hulladékolajnak a szárazföld felszíni vizeibe, felszín alatti vizeibe, part menti vizekbe és csatornarendszerekbe történő juttatása;
2. a talajra káros hatású hulladékolaj lerakás és/vagy kiöntés, valamint a hulladékolaj feldolgozásából származó maradékok ellenőrizetlen lerakása;
3. a hulladékolajoknak a meglévő rendelkezéseket túllépő levegőszennyezéssel járó bármilyen feldolgozása.

5. cikk

Ahol a 2., 3. és 4. cikkben meghatározott célok másképp nem elérhetők, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy egy vagy több vállalkozás végezze a birtokosok által nekik felajánlott termékek összegyűjtését és/vagy ártalmatlanítását, az illetékes hatóságok által számukra kijelölt megfelelő körzetben.

6. cikk

A 4. cikk alapján tett intézkedések betartása érdekében, valamilyen hulladékolajat ártalmatlanító vállalkozásnak engedélyt kell beszereznie.

Ezt az engedélyt az illetékes hatóságok – ha szükséges – a létesítmények megvizsgálása után adják meg. Ezek a hatóságok határozzák meg a műszaki fejlettségi állapot által megkívánt feltételeket.

7. cikk

A hulladékolajjal rendelkező személynek, ha nem képes a 4. cikk értelmében tett intézkedéseknek eleget tenni, az 5. cikkben említett vállalkozás vagy vállalkozások rendelkezésére kell bocsátania azt.

8. cikk

Azok a birtokosok, akik bizonyos mennyiségű és százalékot túllépő szennyező anyag-tartalmú hulladékolajjal rendelkeznek, kötelesek azt külön kezelni és tárolni.

Az illetékes hatóságok határozzák meg az első albekezdésben említett termék-kategóriáinként különböző mennyiségeket és százaléktételeket.

9. cikk

A hulladékolajat gyűjtő és/vagy ártalmatlanító vállalkozásoknak ezeket a műveleteket oly módon kell elvégezniük, hogy ne merülhessen fel elkerülhetetlen kockázata a víz, a levegő vagy a talaj szennyezésének.

10. cikk

Valamennyi vállalkozás, amely évente egy adott mennyiségnél, amely mennyiséget a tagállam maga határoz meg, de az nem lehet nagyobb 500 liternél, több hulladékolajat hoz létre, gyűjt és/vagy ártalmatlanít, köteles:

- nyilvántartani az ilyen olajok mennyiségét, minőségét, eredetét és elhelyezését, azok elszállítását és átvételének elismervényét, beleértve az utóbbi dátumát, és/vagy
- továbbítani ezt az információt az illetékes hatóságoknak, amennyiben azok azt kéri.

A tagállamok felhatalmazással rendelkeznek arra, hogy a hulladékolajok mennyiségét, az első albekezdéssel összhangban, a méltányos átváltási tényező alapján kiszámított friss olaj megfelelő mennyiségében kifejezve határozzák meg.

11. cikk

Valamennyi hulladékolajat ártalmatlanító vállalkozás továbbítani köteles az illetékes hatóságoknak azok kérésére az ilyen olajok vagy azok maradványainak ártalmatlanítására vagy lerakására vonatkozó összes információt.

12. cikk

A 6. cikkben meghatározott vállalkozásokat az illetékes hatóságok időszakosan felülvizsgálják különösen azzal kapcsolatban, hogy eleget tesznek-e az adott engedélyekben szereplő feltételeknek.

13. cikk

A gyűjtő és/vagy ártalmatlanító vállalkozások az általuk nyújtott szolgáltatásért, a tagállamok által az 5. cikk értelmében rájuk kivetett kötelezettségekért, támogatásban részesülhetnek. Ez a kompenzáció, a méltányos nyereség figyelembevétele mellett, nem haladhatja meg a vállalkozás által a ténylegesen nyilvántartott éves fedezetlen költségeket.

A kompenzáció összegének akkorának kell lennie, hogy az ne okozza a verseny semmilyen lényeges torzulását, illetve ne idézze elő a termékek kereskedelmének mesterséges megoszlását.

14. cikk

A kompenzáció több módszer közül a használat után hulladékolajjává váló termékekre kivetett terhekből vagy a hulladékolajra kivetett terhekből finanszírozható.

A kompenzáció finanszírozásának a „szennyező fizet” elvvel összhangban kell lennie.

15. cikk

Mindegyik tagállam szabályos időközönként továbbítja a Bizottságnak műszaki szakvéleményét, valamint az irányelv alapján hozott intézkedések alkalmazásán keresztül megszerzett tapasztalatait és eredményeit.

A Bizottság átfogó összefoglalót küld ezekről a jelentésekről a tagállamoknak.

16. cikk

A tagállamok háromévente helyzetjelentést készítenek a hulladékolajok ártalmatlanításáról országukban, amelyet elküldenek a Bizottságnak.

17. cikk

A tagállamok hatályba léptetik azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az irányelvnek az értesítéstől számított 24 hónapon belül megfeleljenek, és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

18. cikk

A tagállamok által az irányelv alapján elfogadott rendelkezések a 6. cikkben meghatározott, az irányelvről szóló értesítés időpontjában már létező vállalkozásokra, az említett értesítéstől számított négy éven belül fokozatosan alkalmazandók.

19. cikk

A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

20. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1975. június 16-án.

a Tanács részéről

az elnök

R. RYAN